

עפ"ת 9195/12/13 - משרד התחבורה/תביעות ת"א נגד קרול נאג'

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

17.3.14

עפ"ת 9195-12-13 משרד התחבורה/תביעות ת"א נ' נאג'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט כמאל סעב
מערערת	משרד התחבורה/תביעות ת"א
נגד	קרול נאג'
משיבה	

בשם המערערת עו"ד יהודה טוביאס.

המשיב בעצמו.

פסק דין

לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, (כבוד השופט אביהו גופמן - סגן נשיא), אשר ניתן ביום 10/11/13, בתיק תת"ח 9179-11-12.

הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

המשיב הובא לדין בגין עבירה של אי קיום חובת רישיון, לפי סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יצור מוצרי תעבורה והסחר בהם) התשמ"ג-1983, עבירה לפי סעיף 39(ב)1א) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח - 1957 להלן: "**חוק הפיקוח**", ביחד עם סעיף 39א לחוק הפיקוח וסעיף 39ב לאותו חוק.

בכתב האישום נטען כי מינואר 2012 ועד לסוף מאי 2012, ניהל המשיב יחד עם אחר מפעל לעבודות תיקון מכונאות רכב, ועשה בו עבודות מבלי שניתן לו רישיון מאת הרשות לנהל את המפעל ולעשות בו את העבודות.

נטען עוד כי ביום 24/4/12 בוצע על ידי המשיב ואחר עבודות מכונאות של החלפת בלמים לרכב.

עמוד 1

המשיב הודה והורשע בהתאם להודאתו, ולאחר שהצדדים טענו לעונש השית בית משפט השלום הנכבד על המשיב את העונשים הבאים:

8,000 ₪ קנס, שישולם ב 8 תשלומים, חתימה על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪, להימנע תוך שנתיים מלעבור עבירה בה הורשע וצו סגירת העסק עד ליום 15/12/13.

הערעור מופנה כאמור כנגד קולת העונש.

לדעת המערערת שגה בית משפט השלום הנכבד משהטיל על המשיב עונשים כה קלים. היה על בימ"ש השלום הנכבד להטיל עונש קנס כספי שלא יפחת מ - 37,500 ₪ שמהווה 50% מהקנס הקבוע בחוק, ולחייב את המשיב לחתום על התחייבות כספית מרתיעה ולתקופה מרבית של 3 שנים.

המשיב ביקש המשיב לדחות את הערעור, לטעמו העונש אינו קל כלל ועיקר. עוד טען המשיב כי הוא מחזיק ברישיון. מה גם נסיבותיו האישיות קשות.

בתום הדיון ביקש המשיב לאפשר לו להמציא עד יום 13.3.14, לבית המשפט עותק מהרישיון שלטענתו מצוי ברשותו, אם כי, עד כה לא הוגשה כל הודעה ולא הונח בפני רישיון.

לאחר שעיינתי בגזר הדין, בהודעת הערעור, שמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור באופן חלקי וכפי שיפורט להלן:

המדובר במשיב בן 61, חד הורי, מזה 15 שנים עובד כעצמאי, הוא מעיד על עצמו כבעל מקצוע מיומן, וטוען כי הרקע להגשת כתב האישום נגדו היה בעקבות תלונת בעל עסק מתחרה שנפתח בסמוך למקום עבודתו.

עוד טען המשיב כי הוא עלה ארצה מהונגריה אינו שולט בשפה העברית במידה מספקת ומתקשה לעשות את הבחינות הדרושות לשם קבלת רישיון, בשל שליטתו הדלה בשפה העברית.

כידוע אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בעונש שהטילה הערכאה הדיונית, למעט המקרים החריגים ויוצאי הדופן שבהם הוטל עונש החורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין, ראו ע"פ 7430/13 שחרוק טוחסונוב נגד מדינת ישראל, (ניתן ביום 3.3.14).

זאת ועוד, אין להתעלם מההלכה הקובעת כי גם במקרים בהם מתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין עם הנאשם, ועל כן היא לא תטיל א העונש שהייתה מטילה לו ישבה בדין כערכאה

ראשונה.

בשל כל האמור לעיל, אני מחליט לקבל את הערעור ולהעמיד את ההתחייבות על סך 6,000 ₪ במקום 3,000 ₪, כפי שקבע בית המשפט שלום.

בהתחשב במכלול השיקולים, בנסיבותיו הקשות של המשיב, העמל לפרנסת משפחתו בזיעת אפו ומבלי להתעלם מכך שהוא עושה זאת ללא רישיון, לא מצאתי מקום לשנות את תקופת ההתחייבות.

כמו כן, לא מצאתי מקום להתערב בגובה הקנס.

על המשיב לקיים את גזר הדין של בימ"ש השלום הנכבד, במידה וטרם עשה כן, כשמניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק-דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.